

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 164 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om en landscentral for undervisningsmidler.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 208) findes i tidenden sp. 6305).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer; 28 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om sterilisation og kastration.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 122) findes i tidenden sp. 6314).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 163 stemmer; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om embedslægeinstitutioner m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 164) findes i tidenden sp. 3609, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2081).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Henning Jensen: Man kan vist roligt sige, at det altafgørende spørgsmål ved behandlingen af lovforslaget om embedslægeinstitutioner har været, om embedslægen skal ansættes under staten eller under amtskommunerne. Som jeg gav udtryk for ved første behandling, er det mit partis ønske at anbefale indenrigsministerens forslag om at ansætte embedslægerne under staten. Det er stadig væk vor opfattelse, at embedslægerne overordentlig vigtige opgaver bedst kan løses, hvis embedslægen placeres som en over for amterne og kommunerne neutral skikkelse. Især embedslægens store rolle i forbindelse med den kommende miljølov gør, at vi nærer den største betænkelighed ved at følge KVRs forslag om at ansætte embedslægerne under amterne.

De samme partier har under udvalgsarbejdet og i øvrigt også ved første behandling udtrykt stor bekymring for, at embedslægeordningen under staten vil påføre amterne og kommunerne store udgifter til honorarer og vederlag til embedslægerne for rådgivning m. v. til amterne og kommunerne. På et spørgsmål har indenrigsministeren over for udvalget oplyst, at der ikke i dag ydes embedslægerne honorar eller vederlag for den rådgivning, der ydes amtskommuner, kommuner og sundhedskommissioner, jfr. § 16 i lov om embedslægevæsenets ordning. Efter indenrigsministerens opfattelse er der endvidere ingen mulighed for, at der fremover kan opstå honorar m. v. for embedslægerne rådgivning for amtskommuner og

[Henning Jensen.]

kommuner, heller ikke i forbindelse med deres arbejde under den kommende miljølov, jfr. lovforslagets § 4, hvorefter det er en embedspligt for embedslægen at rådgive amtskommunale og kommunale myndigheder bl. a. i miljømæssige forhold.

Dette klare svar har efter min opfattelse ryddet den sidste hindring af vejen for en statslig ansættelse af embedslægerne. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale at stemme imod de af KVR stillede ændringsforslag og kan endvidere anbefale at stemme for lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

Karen Thurø Hansen: Den konservative folketingsgruppe kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og radikale, men vi vil gerne forbeholde os vor stilling ved tredje behandling, idet der stadig væk er uafklarede spørgsmål, og vi vil gerne anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslaget.

A. Chr. Andersen: Vi ser helst, at dette lovforslag ikke bliver gennemført i denne samling. Vi ønsker at afvente, hvorledes administrationen af miljøloven vil blive opbygget, og hvorledes denne administration kommer til at virke i praksis, inden der bliver ændret på de nuværende forhold for embedslægerne.

Det er muligt, det kan være rigtigt med en opbygning af en embedslægeinstitution som foreslået, men vi er ikke i øjeblikket overbevist derom. Skal der absolut ske en ændring nu, er vi af den formening, at så bør embedslægerne ansættes af amtskommunerne. Selv om forudsætningen ikke er den samme, som da hygiejnekommisjonen afgav sin betænkning i 1970, er der, som også Amtsrådsforeningen har givet udtryk for i en skrivelse til udvalget, efter forslaget om opbygning af miljølovens administration snarere et stærkere behov for amtsansættelse. Både amtsråd og kommunalbestyrelse vil jo få behov for lægelig bistand i deres sagsbehandling i henhold til miljøloven.

Også på andre områder, f. eks. ved forvaltningen af bestemmelserne i den sociale styrelseslov og i loven om social bistand, kræves lægelig sagkundskab.

Vi er enige med Kommunernes Landsforening, som i en skrivelse til udvalget gav udtryk for, at det vil være overflødigt med embedslægernes tilsyn med kommunale og amtskommunale skoler og daginstitutioner, og vi ønsker denne dobbeltadministration undgået. Vi har derfor sammen med de konservative og de radikale stillet ændringsforslag om, at embedslægerne ansættes af amtskommunerne, samt foreslået visse begrænsninger i embedslægernes virkeområde.

Vi kan i øvrige henvise til ændringsforslagene og bemærkningerne til disse.

Edele Kruchow: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene om, at embedslægerne ansættes under amtskommunerne. Vor begrundelse er, at vi finder denne ansættelsesform naturlig i forlængelse af den indførte kommunalreform.

Inger Lise Petersen: Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg mit partis tilslutning til forslaget generelle linjer, men jeg tog dog forbehold på grund af lovforslagets sammenhæng med forslag til lov om miljøbeskyttelse. Dette forbehold gælder stadig, det vil jeg gerne understrege.

Når vi kan tiltræde nærværende lovforslags øvrige bestemmelser, har vi ikke dermed automatisk tiltrådt miljølovforslagets bestemmelse om ophævelse af sundhedskommissionerne, tværtimod. Vi har stillet ændringsforslag om, at de opretholdes, og bliver dette ændringsforslag til miljølovforslaget vedtaget, indebærer det også ændringer vedrørende embedslægernes tilsynsførende opgaver med hensyn til pleje- og behandlingsinstitutioner, skoler, børnehaver, klinikker osv. Men dette må vi gå ud fra at indenrigsministeren er indforstået med, idet han under et samråd tilkendegav, at han gerne så dette lovforslag færdigbehandlet til trods for dets sammenhæng med miljølovforslaget. Når indenrigsministeren har udtrykt sig således, ser jeg ingen grund til yderligere udsættelse.

Vi kan ikke støtte de af de øvrige tre oppositionspartier stillede ændringsforslag, som går ud på, at embedslægerne skal ansættes af amtskommunerne. Vi ønsker at opretholde embedslægernes koordinerende

[Inger Lise Petersen.]

og eventuelt ligeledes deres kontrollerende funktion — det sidste vil tiden jo vise.

Med disse ord vil jeg derfor anbefale lovforslaget i dets nuværende form. SF's gruppe vil stemme mod de stillede ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg vil gerne sige tak til socialdemokratiets og SF's ordførere, fordi de stadig væk fastholder det lovforslag, som også jeg finder er det rigtige.

Jeg vil gerne understrege det, som hr. Henning Jensen sagde, at embedslægerne skal være neutrale over for amts- og primærkommuner.

Af hensyn til behandlingen af miljølovforslaget er det nødvendigt, at embedslægeinstitutionen fastsættes allerede nu.

Jeg vil gerne understrege, at den rådgivning, som amterne og primærkommunerne skal have, ikke belægges med honorar; det har jeg også givet udtryk for over for udvalget.

Hr. A. Chr. Andersen var ikke overbevist om, at det var rigtigt at placere embedslægerne under staten, men var på den anden side heller ikke fuldkommen sikker på, at det var rigtigt at placere dem under amtskommunerne. Jeg vil gerne her fra talerstolen sige det så tydeligt, som jeg kan, at jeg vil gerne advare samtlige amtskommuner mod, at man nu — såfremt folketinget vedtager lovforslaget, hvad jeg håber man gør, hvorefter embedslæger skal ansættes under staten — begynder at ansætte læger under amtskommunerne; hvis man gør det, er der tale om en form for overadministration, som vi fra vor side herinde ikke kan godkende.

Til fru Inger Lise Petersen vil jeg gerne sige, at i det omfang miljølovforslaget vil blive ændret, er det klart, at vi igen må se på problemerne i forbindelse med embedslægeordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 82 stemmer mod 76; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 3 og 4 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 3 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes med 83 stemmer mod 77; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 4-6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes med 84 stemmer mod 77; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§§ 8-11

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 180) findes i tidenden sp. 4223, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2001).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Juul-Madsen: Det konservative folkeparti har til lovforslaget vedrørende opsparring i pensionsøjemed stillet ændringsforslag. Det er nøje i tråd med den indstilling, vi gav udtryk for ved første behandling, hvor vi meddelte, at det konservative folkeparti naturligvis gerne vil være med til at hindre misbrug i forbindelse med, at man hæver på en pensionsopsparing i utide på grund af indtrufne forhold, et misbrug, der ændrer på det gode sigte med lovgivningen.

Vi vendte os derfor ikke mod finansministerens lovforslag i princippet, men gav udtryk for ønsket om, at det blev formuleret på en sådan måde, at der blev taget hensyn til den situation, som netop denne gruppe af opsparere kan komme i, at de efter at have bundet sig til en for så vidt livsvarig opsparring i en nødsituation benytter sig af deres ret til helt eller delvis at hæve af det opsparrede beløb.

Vi tænker os navnlig to situationer. Den ene situation er, at denne opsparring, der jo finder sted på kontrakt og er et forhold mellem arbejdstager og arbejdsgiver, går i stå, bl. a. fordi arbejdsforholdet ophører, ar-

bejdstageren må søge anden beskæftigelse, kommer måske ud i en langvarig arbejdsløshed og er på den måde simpelt hen nødt til at hæve af de indsatte midler. Vi tænker os også den situation, som enhver kan komme ud for, nemlig at langvarig sygdom kan gøre det nødvendigt at ty til reserverne og resourcerne.

Derfor har vi under udvalgsarbejdet arbejdet for at få et ændringsforslag, der var formuleret på en sådan måde, at man tog hensyn hertil. Det har udvalget imidlertid ikke kunnet imødekomme, man har ikke ment, at man kunne formulere en lovgivning efter de retningslinjer. Og da det konservative folkeparti ønsker at tage det hensyn til den store gruppe af borgere, der opsparer efter disse ordninger — jeg kan nævne, at alene i Landmandsbanken er opsparingskontiene efter denne ordning steget med 360 pct. fra 1. januar 1972 til februar 1973 — at de, hvis de kommer i en nødsituation, ikke skal udsættes for den hårde beskattning, der ligger i finansministerens forslag, hvor man i realiteten lægger det hævdede beløb oven i indkomsten, så har vi stillet et ændringsforslag gående ud på, at man, hvis man hæver i såkaldt utide, første gang man gør dette, bliver beskattet ikke efter finansministerens forslag, men efter det forslag, vi har stillet, og som betyder, at det hævdede beløb beskattes efter lov om særlig indkomst. Hæver man herudover yderligere beløb, beskattes man efter finansministerens forslag, således som det også fremgår af § 48 i lov om pensionsordninger.

Det konservative folkeparti har hermed stillet et ændringsforslag, som er hårdere end de 35 pct., og jeg må her minde om, at i regeringens ØD-forslag, som ganske vist ikke er vedtaget og vel heller ikke bliver det, arbejder man med en 35 pct.s beskattning i forbindelse med påbegyndelsen af hævnningen efter 7 års forløb. Det konservative ændringsforslag er hårdere end de 35 pct., men mildere end ministerens forslag. Jeg kan således sige, at hvis man hæver et beløb på 50.000 kr. og har en nogenlunde normal indkomst på f. eks. 50.000 kr., vil man efter ministerens forslag blive beskattet med 60,9 pct., efter vort forslag med 44 pct.

Vort forslag er altså udtryk for en mellemproportional, hvormed vi ønsker at tage hensyn til, at mennesker kan komme i en